

اساتید و دانشجویان حاضر در دوسالانه تجسمی دانشجویان هنر دانشگاه فرهنگیان خراسان رضوی تأکید کردند

خلق آثار هنری با پشتوانه تحقیق و پژوهش

الهام ظریفیان

نگارخانه رضوان این روزها میزبان معلم هنرهای آینده مدارس در دوسالانه تجسمی دانشجویان هنر دانشگاه فرهنگیان خراسان رضوی با عنوان «قاف» است. در این نمایشگاه که با استقبال دانشجویان هنردوست روبه رو شد، شصت اثر از سی دانشجوی این دانشگاه، در هشت رشته عکاسی، چاپ، خوش نویسی، نگارگری، گرافیک، تصویرسازی، نقاشی و طراحی به نمایش درآمد. در ادامه به این نمایشگاه سری زدیم و با برگزارکنندگان و شرکت کنندگان در این نمایشگاه گفت وگو کردیم. آنچه بیشتراین هنرمندان درگفت وگوها تأکیدکردند، لزوم توجه بیشتر به رشته آموزش هنر در دانشگاه و به تبع به رنگ هنر در آموزش وپرویش است.

- آرشیو هنری دانشجویان آموزش هنر

محمود کریم پور، طرح گرافیک، مدرس دانشگاه و دبیر دوسالانه تجسمی دانشجویان هنر دانشگاه فرهنگیان خراسان رضوی، از پیشینه برگزاری دوسالانه قاف می‌گوید. به گفته او، ایده برگزاری این رویداد به سالانه ای برمی‌گردد که قرار بود از همه دانش آموختگان دانشگاه فرهنگیان که اکنون معلم و هنرمندان مهم تجسمی هستند، برگزار شود. او بیان می‌کند: آن رویداد به دلیل مشکلاتی به سرانجام نرسید و تصمیم گرفتیم با کارهای دانشجویان شروع کنیم. سه ماه پیش فراخوان اولین دوسالانه را با موضوع آراه و در یازده رشته منتشر کردیم. دویست اثر از شصت دانشجو دریافت کردیم که از این میان، هیئت داوران جشنواره شصت اثر در هشت رشته از سی دانشجو برای اکران در نمایشگاه انتخاب کردند. وی می‌افزاید: در فراخوان به هشت رشته اشاره کردیم و آثاری که ارسال شد، پس از داوری به نمایشگاه رسید. اکنون در اولین رویداد کم‌وکاستی‌هایی وجود دارد.
امادر نظر داریم که این دوسالانه را با قدرت بیشتر ادامه دهیم. همچنین در تاششم کتاب دوسالانه را نیز چاپ کنیم. این هنرمند مهم‌ترین ضرورت برگزاری چنین رویدادی را تهیه و ایجاد آرشیو جامعی از آثار دانشجویان هنر دانشگاه فرهنگیان می‌داند و ادامه می‌دهد: دانشجویان پس از فارغ التحصیلی معلم می‌شوند و می‌توانند تجربیات خاص خود را با دیگران به اشتراک بگذارند.

- دانشجویان هنری بی‌انگیزه‌اند

کریم پور با اشاره به معضلات آموزش هنر در دانشگاه‌های می‌گوید: آموزش هنر نه تنها در مشهد که در دیگر شهرهای کشور نیز دچار به هم ریختگی است. دانشجویان هنر از انگیزه خالی شده‌اند و برخلاف گذشته برای ادامه مسیر هنری شور و شغف و هیجانی ندارند. این بی‌انگیزگی ناشی از اوضاع واحوال ناخوش هنر و همچنین اوضاع سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جامعه است. هفده سال سابقه آموزش هنر در مدارس دارم و صادقانه باید بگویم که

چه در مدارس سطح پایین و چه در مدرسه‌های سطح بالا به رنگ هنر به دید رنگ تفریح یا پرکن برنامه نگاه می‌شود. این جفا در حق دانش آموزان، معلمان هنر، هنرمندان و دانشجویان رشته هنر است که به آن‌ها بهاداده نمی‌شود. کریم پور تأکید می‌کند: توصیه من به دانشجویان هنر این است که هرچه می‌توانند کار هنری کنند. یکی از مسائلی که دانشجویان هنر را آزار می‌دهد، تسلط رابطه در موفقیت هنر و هنرمندان است. با این حال، همه چیز رابطه نیست و ارائه کار هنری به مراتب مهم‌تر است.

- آموزش هنر و تربیت افراد کل نگر در جامعه

غلامرضا خلیلی، عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان و رئیس شورای سیاست‌گذاری دوسالانه قاف، می‌گوید: متأسفانه از گذشته‌های دور تاکنون معمولاً آموزش هنر به صورت آکادمیک و اصولی در نظام آموزشی ما وجود

نداشته است. بیشتر کسانی که اکنون در حال تدریس هنر در مدارس هستند، کسانی نیستند که در این حوزه تربیت شده باشند یا تخصصی داشته باشند. نتیجه این شده است که رنگ هنر در مدارس به مثابه تفتن و سرگرمی قلمداد می‌شود و خانواده‌ها وقتی قرار است کار جدی برای آینده فرزندشان کنند، سراغ همه چیز می‌روند جز هنر. این هنرمند طراح، نقاش و مجسمه ساز می‌افزاید: ما در آموزش هنر چهار هدف را دنبال می‌کنیم؛ اول اینکه افراد بتوانند خلاق باشند. متأسفانه متخصصان ما در رشته‌های مختلف با این خلأ روبه‌رو هستند. دوم اینکه در کسب مهارت‌های فردی و شغلی موفق باشد. زیرا در هنر آن قدر باید تمرین کنید تا از خطاهای مرحله مبتدی گذر کنید و بتوانید به یک کار صددرصد بدون عیب برسید. وی با بیان اینکه زبان هنر زبان بین‌المللی است، می‌گوید: سوم اینکه هر فردی باید اصول اولیه این زبان را بشناسد تا بتواند با آثار موزه‌ای و هنر گذشتگان و آثاری که هم اکنون خلق می‌شوند، ارتباط برقرار کند. چهارم اینکه هنر باعث کل نگرشدن آدم‌ها می‌شود؛

مثل یک معمار که ابتدا نقشه و پلان خانه را می‌کشد و بعد شروع می‌کند به ساخت‌وساز؛ فی‌البداهه کلنگ را بر نمی‌دارد که آشپزخانه‌اش را بسازد. برای مثال، یکی از نتایج کل نگر نبودن افراد به دلیل ضعف در نظام آموزش هنر مشکل تخریب محیط زیست توسط گردشگران است. بسیاری از این افراد را با هر سطح سواد فرهنگی می‌بینیم که پشت سر خود در طبیعت تلی از آشغال و زباله به جا می‌گذارند.

- آثار هنرمند آینه‌ای از رفتار اوست خلیلی با تأکید بر اینکه بسیاری از مشکلات فرهنگی در جامعه به ضعف آموزش هنر در مدارس برمی‌گردد، می‌گوید: بیشتر دانشجویان فرهنگیان، شهرستانی هستند و باید به شهر خودشان برگردند. ما از سیستان وبلوچستان، کرمان، مازندران و بیشتر شهرهای شرق ایران در اینجا دانشجو داریم. قرار است به آن‌ها این را آموزش دهیم که چطور افرادی با این بینش را تربیت کنند. پس اول باید عیب خودشان را برطرف کنند. این هنرمند می‌افزاید: این آثار فقط زاینده تکنیک نیستند، عکاسی که توانسته است یک عکس خوب بگیرد یا نقاشی که توانسته است خوب نقاشی بکشد، به دلیل اینکه از لحاظ رفتاری و نگرشی سعی کرده است انسانی متفاوت باشد، ما کار او را آینه‌ای از رفتار خودش در نظر می‌گیریم و می‌توانیم به افرادی که برای بازدید اثرش می‌آیند، بگویم که هدف از آموزش هنر فقط تربیت یک تکنیسین نیست، بلکه قرار است نسل آینده را تربیت کند، طوری که اگر فردی مکانیک

می‌شود، یک مکانیک خلاق و متعهد شود. ضرورت دوسالانه از این جهت احساس می‌شد. او تأکید می‌کند: آثار ارائه شده در این نمایشگاه در حداقل قبول رقابت با آثار ارائه شده در دیگر فضاهای هنری استان است. هنرمندان این نمایشگاه هم زمان با کار کارگاهی برای هر کدام از این آثار پژوهش هم کرده‌اند. یعنی پشت این آثار تحقیق ومطالعه تاریخی، هنری وفرهنگی وجود دارد.

- آموزش هنری جدی گرفته نمی‌شود

در حاشیه برگزاری نمایشگاه، دانشجویان نیز از تجربه حضورشان در اولین دوسالانه تجسمی «قاف» می‌گویند. کونث خوجه، دانشجوی رشته آموزش هنر در دانشگاه شهید بهشتی فرهنگیان، با دو اثر عکاسی در این دوسالانه شرکت کرده‌است. او نمایشگاه را از نظر کیفی خوب ارزیابی می‌کند و می‌گوید: این نمایشگاه حاصل فعالیت خودجوش دانشجویان است ودانشگاه حمایتان نکرد. با سرپرستی استادان در این مسیر گام گذاشتیم و اولین تجربه مان است.

او دلیل حضور کم رنگ دانشجویان آموزش هنر در فعالیت‌های نگارخانه‌ای را بهاندادن دانشگاه‌ها به رشته آموزش هنر می‌داند و می‌گوید: دانش آموزان و خانواده‌ها یشان فکر می‌کنند فقط رشته‌هایی مثل مهندسی و پزشکی می‌تواند آینده‌شان را تضمین کند و به تبع به رنگ هنر در مدارس اهمیت داده نمی‌شود. به همان نسبت در دانشگاه‌ها نیز رشته آموزش هنر جدی گرفته نمی‌شود. تصور معمول این است که ما یک دبیر نقاشی ساده می‌شویم و اگر معلم ریاضی یا زیست شناسی وقت کم آورد، ساعت تدریسمان را باید به او بدهیم. از آنجا که دانشگاه هم چندان از این رشته حمایت نمی‌کند، بیشتر دانشجویان رغبت نمی‌کنند که در فعالیت‌های هنری و نمایشگاهی شرکت کنند. خوجه می‌افزاید: این درحالی است که با برگزاری چنین رویدادهایی، دانشجویان انگیزه پیدا می‌کنند و تشویق می‌شوند که دانش آموزان را نیز به طی کردن این مسیر ترغیب کنند.

- فرصتی برای حضور در جمع حرفه‌ای‌های هنر علیه چهکندی، دانشجوی ورودی سال ۱۴۰۰ رشته آموزش هنر دانشگاه فرهنگیان که او نیز با دو اثر نقاشی و چاپ دستی در نمایشگاه قاف شرکت کرده است، می‌گوید: تقریباً می‌توان گفت این جدی ترین نمایشگاهی است که در چند سال اخیر داشته‌ایم. از آنجا که نمایشگاه از طریق فراخوان و داوری برگزار شد، باید همه تلاشمان را می‌کردیم که آثار پذیرفته شوند. به همین دلیل آثار سطح بالایی به نمایشگاه آمدند.

عکس:محمد حسن صفاتی/شورای

از این نظر می‌توان گفت حرفه‌ای ترین نمایشگاهی بوده است که تاکنون داشته‌ایم. او ادامه می‌دهد: از آنجا که همه ما دانشجو هستیم و در جمع‌های فرهنگی و هنری شناخته شده نیستیم، حضور در این نمایشگاه‌ها برایمان فرصتی می‌شود که به این جمع‌ها و هنرمندان برجسته معرفی شویم. همچنین دیدن کارهای دیگر دانشجویان باعث می‌شود دید بصری مان تقویت شود و خلاقیتمان رشد پیدا کند. از این نظر برگزاری چنین نمایشگاه‌هایی می‌تواند خیلی کمک‌کننده باشد.

چهکندی می‌افزاید: جای خالی چنین رویدادهایی با توجه به شمار کم نگارخانه‌های شهر که بسیاری از همان‌ها نیز فعالیت ندارند، بیش از پیش احساس می‌شود. در محیط‌ها و فضاهای هنری رابطی وجود دارد که باعث می‌شود کار دانشجویان به نسبت هنرمندان معروف، حتی اگر کارشان قوی‌تر باشد، یا دیده نشود، یا آن‌طور که باید به آن توجه نشود. این خیلی اذیت‌کننده است و ما شاهد چنین برخوردهایی بوده‌ایم.

او تأکید می‌کند: سر فصل‌هایی که در دانشگاه‌ها ارائه می‌شود و رشته‌های هنری که یاد می‌گیریم، خیلی گسترده است. این خیلی خوب است و باعث می‌شود به اندازه لازم با بیشتر رشته‌های هنری آشنا شویم، ولی امکانات دانشگاه به حدی نیست که بتوانیم فعالیت زیادی داشته باشیم و کارگاه‌های کافی برای انجام این فعالیت‌ها نداریم.

این دانشجو مهم‌ترین چالش هنر در مدارس را نبود امکانات ذکر می‌کند و می‌گوید: اجحافی که به هنر در مقطع متوسطه اول می‌شود، این است که اغلب رنگ هنر را به درس‌های دیگر می‌دهند و به این ترتیب فرصت آموزش هنر از دانش آموزان گرفته می‌شود. البته نسبت به سال‌های گذشته دید جامعه به رشته‌های هنری بهتر شده است و خوشبختانه خانواده‌ها مانند قبل سخت‌گیری نمی‌کنند، ولی باز هم هستند دانش آموزانی که نمی‌توانند به علاقه‌شان برسند. خودم تجربه سختی‌های خواندن رشته نظری در عین علاقه به هنر را داشته‌ام و امیدوارم بتوانم خانواده‌های دانش آموزانم را راضی کنم که بگذارند دنبال علاقه‌شان بروند.

وی در پایان اضافه می‌کند: متأسفانه هنرستان خوب در همه مناطق وجود ندارد و بسیاری از دانش آموزان به هنرستان دسترسی ندارند. هنرستان‌های موجود نیز امکانات و بودجه کمی دارند. از سوی دیگر، خرج رشته‌های هنری زیاد است و بسیاری از خانواده‌ها استطاعت آن‌را ندارند که هزینه‌های تحصیل فرزندانشان در رشته‌های هنری را تأمین کنند.

محمود کریم پور:

آموزش هنر نه تنها در مشهد که در دیگر شهرهای کشور نیز

دچار به هم ریختگی است.

دانشجویان هنر از انگیزه

خالی شده‌اند و برخلاف

گذشته برای ادامه

مسیر هنری شور و

شغف و هیجانی ندارند

چارسوق

هنر

سریال «فراری» روی آنتن شبکه یک

سریال «فراری» به تهیه‌کنندگی امیرپوروزیری و سجاد نصراللهی نسب و کارگردانی امیر داسارگر از ساعت ۲۲:۱۵ نهم تیرماه از شبکه یک سیما روی آنتن می‌رود. هدایت هاشمی، نسربین بابایی، حسین رفیعی، شهرام قانندی،

علی زمهری، شهین تسلیمی و جواد خواجوی در این سریال بازی می‌کنند. سریال «فراری» نوجوانی تا بزرگ سالی یک شهید مدافع حرم از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۵ را روایت می‌کند. این مجموعه تلویزیونی در فضای درام و اجتماعی با هدف معرفی شهدای مدافع حرم به آنتن شبکه یک سیما می‌رسد و جایگزین «رخنه» خواهد شد. قهرمان این مجموعه تلویزیونی یک نوجوان است که نامش هادی است و البته در ادامه سریال مقاطع دیگری به جز دهه ۷۰ را هم می‌بینیم که نقش جوانی شخصیت اول هم در سریال به چشم می‌خورد. این سریال سی قسمتی در قالب دو فصل روی آنتن شبکه یک خواهد رفت.

«قارگاه سری» به مرحله فنی رسید

فیلم «قارگاه سری» به کارگردانی دانش اقباشاوی به مرحله فنی رسید. به گزارش ایسنا، «قارگاه سری» مقطع مهمی از زندگی شهید علی هاشمی، از فرماندهان مطرح دوران دفاع مقدس در شناسایی و طرح ریزی عملیات خیبر

در قارگاه سری نرست را به تصویر می‌کشد. روابط عمومی این فیلم هم زمان با سالروز شهادت علی هاشمی (چهارم تیرماه) اولین تصاویر فیلم سینمایی «قارگاه سری» را به نویسندگی و کارگردانی دانش اقباشاوی و به تهیه‌کنندگی جلیل شعبانی منتشر کرد. رضا مسعودی، مهدی زمین‌پرداز، یاسین مسعودی، محمد عسکری و محمدرضا عددایی یزدی ازجمله بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

محمد معتمدی «از ایران نگذشتیم» را خواند

نماینده

«از ایران نگذشتیم» به همت معاونت فرهنگی اداره کل بنیاد شهید و امور ایثارگران شهرستان‌های استان تهران با ترانه‌ای از مصطفی محدثی خراسانی وباصادی محمد معتمدی منتشر شد. عباسعلی رضایی، مدیرکل بنیاد

شهید و امور ایثارگران شهرستان‌های استان تهران، در این باره توضیح داد: این نامانگ چهار دقیقه‌ای با موضوع ایران اسلامی و شهدا و به مناسبت چهلمین روز شهادت رئیس جمهور کشورمان و هیئت همراه وی و همچنین چهاردهمین انتخابات ریاست جمهوری تولید شده است. وی یادآور شد: ترانه «از ایران نگذشتیم» محتوایی ملی مذهبی دارد و در آن تلاش شده‌است تا ایستادگی و مقاومت ملت ایران در برابر سختی‌ها، گذشتن از جان و گام نهادن در مسیر شهادت برای حفظ وصیانت ایران اسلامی و عشق بخشی به هویت ملی به تصویر کشیده شود.

سریال اجتماعی «غربت» به شبکه خانگی می‌آید

سریال «غربت» به نویسندگی و کارگردانی امیرپورکیان به زودی پخش می‌شود. در این سریال آناهیتا درگاهی، مهدی حسینی نیا، بهاره کیان افشار، حسین مهری، ترلان پروانه همراه با ستایش رجایی نیا، بازیگر مشهوری، به ایفای نقش می‌پردازند. «غربت» یک درام اجتماعی فضاایی ملتهب است که روابط بین شخصیت‌ها قصه اصلی آن را شکل می‌دهد. در خلاصه این داستان آمده است: تعدادی از زنان یک کارتل مواد مخدر تصمیم به فرار و مهاجرت می‌گیرند و در این مسیر برای فرار از جبر صابکارشان باید از سد او گذر کنند.

اکران «روزی روزگاری آبادان» پس از انتخابات

پخش‌کننده فیلم «روزی روزگاری آبادان» درباره دلیل به تعویق افتادن اکران این فیلم توضیح داد. سعید خانی، مدیر دفتر پژوهش‌خانه فیلم، به ایسنا گفت: قرار بود فیلم «روزی روزگاری آبادان» از چهارشنبه، ششم تیرماه،

روی پرده سینماها برود، ولی به دلیل تب وتاب انتخابات تصمیم گرفتیم این اکران یک هفته به تعویق بیفتد. زیرا به نظر می‌رسد این کار بیشتر به سود فیلم خواهد بود. وی با بیان اینکه «روزی روزگاری آبادان» در زمانه‌ای که جنگ غرب آسیا را دربرگرفته، فیلمی انسانی و در ستایش صلح است، افزود: پیش بینی می‌کنیم با توجه به حضور بازیگران خوب سینما، به خصوص فاطمه معتمدآریا و محسن تنابنده، این فیلم فروش موفقی داشته باشد. اولین نمایش فیلم «روزی روزگاری آبادان» که نخستین تجربه کارگردانی حمیدرضا آذرنگ نیز هست، سال ۱۳۹۹ در سی ونهمین جشنواره فیلم فجر بود.

گزارش خبری

نشست نقد و بررسی فیلم سینمایی «زنانی که با گرگ‌ها دویده‌اند» شامگاه سوم تیر به کوشش گروه

سینمایی هنر و تجربه و با حضور امیراطهر سهیلی کارگردان مشهدی، لعیا زنگنه بازیگر و محمدتقی فهیم منتقد سینما در پردیس سینمایی چارسو برگزار شد. به گزارش ایسنا، محمدتقی فهیم، منتقد سینما، با اشاره به نمایش این فیلم پس از شش سال گفت، اتفاق خوبی است که سرانجام پس از شش سال مسائل این فیلم حل شد و این فیلم در گروه سینمایی هنر و تجربه به اکران درآمد. امیدوارم این اتفاق ادامه دار باشد.

وی با اشاره به ساخت فیلم‌های سینمایی سازمان منافقین در سال‌های اخیر بیان کرد: حدود پانزده فیلم به شکل مستقیم و غیرمستقیم درباره این سازمان ساخته شده است و همچنان به نظر می‌رسد که حق مطلب درباره جنایت‌ها و ظلم‌های این سازمان در حق ملت ایران ادا نشده است. فهیم با اشاره به نقاط قوت و ضعف فیلم گفت: یکی از نکات منفی فیلم این است که در شروع فیلم یک پلان شاهد به مخاطب داده نمی‌شود. بنابراین اولین مشکل مخاطب با فیلم این است که نمی‌داند موقعیت تعریف شده کجاست! این مسئله به فرم

اثر و آنچه شما برای روایت، قصه‌گویی و پرداخت شخصیتان انتخاب کرده اید، برمی‌گردد. نکته دوم این است که در باورپذیرکردن رویدادهای درون‌تار و درگیرشدن شخصیت ژاله با آن‌ها باید واقع‌گرایانه‌تر عمل می‌کردید. درمجموع معتقدم «زنانی که با گرگ‌ها دویده‌اند»، در چارچوب بضاعت خودش فیلم مهمی است. زیرا فیلم‌های تک لوکیشن فیلم‌های سختی هستند، به خصوص با سرمایه کم و محدودیت بسیاری که در ساخت آن داشته‌اند.

امیراطهر سهیلی، کارگردان فیلم، نیز با اشاره به تأکید و توجهش بر جنبه انسانی جنگ و سال‌های دفاع مقدس گفت: به اعتقاد من بستری که درام در آن خلق می‌شود، هرچه پرتش‌تر باشد، درام جذاب‌تر خواهد بود.و جنگ ودفاع مقدس بستر خوبی برای شکل‌گیری درام ایجاد می‌کند و با نگاهی به فیلم‌های موفقی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در بستر جنگ جهانی ساخته شده‌اند، به تأثیر این بستر در شکل‌گیری یک درام قدرتمند پی می‌بریم.